

باب چهل و هفتم - لوح مبارک در تبیین آیات کلمات مکنونه

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۵۶ - ۵۷

باب چهل و هفتم - لوح مبارک در تبیین آیات کلمات مکنونه

حضرت عبدالبهاء راجع بلوح یاقوتی و لوح پنجم فردوس که در کلمات مکنونه نازل، میفرماید قوله تعالی:

"این الواح ملکوت است که از قلم اعلی در لوح محفوظ مرقوم است چنین الواحی از عالم ملکوت در عالم ناسوت نازل نگشته بلکه در خزائن غیبیه محفوظ و مصون است اگر وقتی نفسی چنین الواحی ابراز نماید و نسبتش بحق دهد که این لوح یاقوتست یا لوح پنجم از فردوس است اصل ندارد ع"

و در باره عهد جبل فاران در بقعه مبارکه زمان که در کلمات مکنونه نازل میفرماید قوله العزیز:

"این عهد و میثاق است که جمال مبارک در ارض مقدس بقلم اعلی در ظلّ شجره انیسا گرفته اند و بعد از صعود اعلان شده ع"

و در باره عقبه زمردی وفا که در کلمات مکنونه مذکور میفرماید قوله تعالی:

"مقام و عقبه زمردی باصطلاح شیخ جلیل احساسی و حضرت اعلی روحی له الفداء عالم قدر است و این عقبه بسیار صعب المرور است ع"

و راجع باسمی که اول و دوم آن ذکر شد و اهل غرفات از مکامن عزّ خود بیرون دویدند و بر تراب ریختند که در کلمات مکنونه نازل میفرماید قوله العزیز "آن اسم عظیم اسم اعظم است مراد جمال مبارک است و آنچه الیوم در دست است معانی دو حرف از اسم اعظم است و آن ب و ه ع"

و راجع بآیه مبارکه اصل الخسران لمن مضت آیامه و ما عرف نفسه میفرماید قوله تعالی:

"مقصود این است که انسان تا حق را نشناسد از شناسائی خود نیز محرومست زیرا باید اول انسان نور آفتاب را ادراک نماید و نور خویش را نیز مشاهده کند زیرا بی نور هیچ چیز مشاهده نشود ع"

ORIGINAL